

Nettoudgiften pr. togpassage af henholdsvis Storebælts- og Øresundsforbindelsen.

	Pris pr. passage	Fradrag for broafgift	Nettoudgift pr. passage
Storebælt (Nyborg – Slagelse)	63	15	57
Øresund (København – Malmø)	60	0	60

Der er regnet med en skatteværdi på 39,8% svarende til gennemsnittet i Danmarks kommuner.

For så vidt angår passage i personbil er det korrekt for enkeltture, at prisen på Øresundsforbindelsen er højere. Prisen på en enkelttur i personbil på Storebælt er således 225 kr. efter forhøjelsen pr. 1. januar 2000, mens den bliver 230 kr. på Øresund.

Pendlere har imidlertid visse muligheder for at opnå rabat.

På Storebæltsforbindelsen findes »BroBizz«-rabatordningen til personer med et sådant be-

fordringsmønster. Ordningen giver en rabat på 5 pct. Prisen pr. passage er 213 kr.

På Øresundsforbindelsen vil »Øresundsbonus« kunne anvendes af »bornholmerpendlere«. »Øresundsbonus« er en rabatordning, som giver rabat til personer, som passerer forbindelsen jævnlgt. For en pendler med 90 passager pr. år vil gennemsnitsprisen pr. passage med »Øresundsbonus« blive 115,70 kr.

Nettoudgiften pr. bilpassage af henholdsvis Storebælts- og Øresundsforbindelsen ved 90 passager pr. år.

	Pris pr. passage	Fradrag for broafgift	Nettoudgift pr. passage
Storebælt	213	90	178
Øresund	115,70	0	115,70

Der er regnet med en skatteværdi på 39,8% svarende til gennemsnittet i Danmarks kommuner i 2000.

Nettoudgiften ved at passere Øresundsforbindelsen i bil bliver lavere end samme nettoudgift på Storebæltsforbindelsen. Mens nettoudgiften ved togekørsel stort set bliver lige stor på Storebælts- og Øresundsforbindelsen. Jeg ser derfor ingen grund til at indføre et særligt fradrag ved pendling på Øresundsforbindelsen.

Svar (14/ 1 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der oplyser følgende:

»I rapporten fra lovudvalget under Bicheludvalget (side 94 ff) behandles spørgsmålet om i hvilket omfang den enkelte medlemsstat kan regulere den nærmere fremgangsmåde ved salget af bekæmpelsesmidler.

Det anføres, at plantebeskyttelsesmiddeldirektivet antages at regulere krav til produktet, mens markedsføringsbetingelser ikke omfattes af direktivets regulering.

Det konkluderes, at Danmark generelt vil kunne regulere fremgangsmåden ved markedsføring af plantebeskyttelsesmidler – herunder antagelig også i form af en receptordning, som anført af spørgeren.«

Spm. nr. S 901

Til miljø- og energiministeren (29/12 99) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Vurderer ministeren, at direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ville tillade Danmark at indføre receptpligt ved køb af pesticider for at kunne kontrollere forbruget på bedriftsniveau?«